

Bilag 21.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter.

Bemærkninger til bilag 20.

De samvirkende danske Landboforeninger, Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger har i en fælleshenvendelse til folketingsudvalget udtalt, at landbruget må nære betænkeligheder ved lovforslaget, der pålægger erhvervslivet en forholdsmæssig stor administrationsbyrde som skatteopkrævere for staten. Det anføres endvidere i henvendelsen, at det må være en betingelse for en forbrugsbeskatning, at den kun rammer det egentlige private forbrug og ikke produktionsmidler, hvilket er af særlig stor betydning for landbruget som et udpræget eksporterhverv, der ikke har mulighed for at overvælde eventuelle produktionsmiddelafgifter på priserne. Merværdiafgiften er efter landboorganisationernes opfattelse det system, som gennem fradragsret for indgående afgift kan give den største grad af afgiftsfritagelse for erhvervslivet som sådant, men en forudsætning herfor er, at afgiftspligten gøres så omfattende som muligt. Principielt stiller landbruget derfor det krav, at alle dets handelsforbindelser bliver registreret og deres varer og tjenesteydelser derigennem afgiftspligtige.

Landboorganisationerne finder det vanskeligt på forhånd at vurdere, om regnskabsbesværet for den enkelte landmand vil stå i et rimeligt forhold til de fordele, merværdiafgiften som sådan byder ham. Dette vil i første række afhænge af lovens udformning bl. a. med hensyn til regnskabsførelsen. Landbrugets endelige stillingtagen til merværdiafgiften vil i høj grad bero på, om de i landboorganisationernes henvendelse anførte synspunkter vil blive tilgodeset, og at der gennemføres en lettelse i den direkte beskatning og en fiksering af den landbruget pålagte ejendomsbeskatning.

Afgiftsperiodens længde.

Landbruget gør opmærksom på, at lovforslaget fastsætter afgiftsperiodens længde til 3 måneder for alle virksomheder — bortset fra eksportvirksomheder — hvorimod finansministeriets „Redegørelse vedrørende Merværdiafgift“ indeholdt en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte kortere eller længere afgiftsperioder for grupper af virksomheder. Det nævnes, at der i denne forbindelse bl. a. er henvist til landbruget, om hvilket det i redegørelsen er anført, at det kan være hensigtsmæssigt at fastsætte lempeligere angivelsesregler med årlige opgørelser efterfulgt af ratevise indbetalinger.

Landboorganisationerne henviser til, at det for de regnskabsførende landmænd vil være u hensigtsmæssigt at føre et særskilt afgiftsregnskab, idet en korrekt opgørelse af driftsregnskabet forudsætter, at der sker en særlig postering i dette regnskab af samtlige afgiftsbeløb. Da den regnskabsførende landmand almindeligvis kun fører en kassekladde, medens opstillingen af det egentlige driftsregnskab foretages af landbrugets regnskabskonsulenter, vil det efter landboforeningernes opfattelse være nødvendigt at begrænse antallet af opgørelser af afgiftstilsvaret således, at der kun bliver én årlig opgørelse, og samtidig tillade, at denne foretages i forbindelse med afslutningen af den pågældende landmands almindelige regnskab. Kun under denne forudsætning vil landbrugets regnskabskonsulenter kunne overkomme arbejdet med regnskaberne.

Også for de ikke regnskabsførende landmænd finder landboorganisationerne det nødvendigt at fastsætte afgiftsperioden til et år. Organisationerne henviser herved til, at praktisk taget ingen landmand selv